

معاصره غزه آزمونی برای غیرت مسلمانان

محمد قاسم بنی کمال (قاسمی)

اقدامات غیرت‌مندان را از گذشته پرافتخار مسلمانان در سینه‌اش ثبت کرده است. بدیهی است که این قبیل اقدامات، در روزگاری اتفاق می‌افتاد که غیرت اسلامی در سینه‌ها موج می‌زد و سران و دولت‌مردان جهان اسلام و وزیران و لشکریان آنان در قبال عزت و شرف هر فرد مسلمانی احساس مسئولیت می‌کردند و دفاع از یک زن مظلوم و درمانده، وظیفه اسلامی و انسانی مهمی تلقی می‌گشت. به تعبیر اندیشمند فقید، علامه سید ابوالحسن ندوی، خباثت‌پیشگان دنیا کاملاً درک کرده بودند که تعدی و تجاوز به مسلمانان غریب و تنها، مانند شوراندن شیران و انگشت گذاشتن در لانه زنبورهای خشمگین است و تا آنان انتقام نگیرند آرام نمی‌شوند و دشمن متجاوز در خشکی و دریا راه فراری از دست آنان ندارد.

خوانندگان گرامی اطلاع دارند که معتصم و حجاج از جمله حاکمانی‌اند که تاریخ در کنار اقدامات پسندیده فوق‌الذکر، ظلم‌ها و بی‌عدالتی‌هایی را نیز در کارنامه آنان ثبت کرده است، با این وصف، وقتی حقی از مسلمانی به دست مستکبر و متجاوز می‌غصب می‌شد، غیرت اسلامی و احساس مسئولیت در دفاع از مظلوم، سراسر وجود افرادی چون معتصم و حجاج را نیز فرامی‌گرفت و شگفتی می‌آفرید. این در حالی است که امروزه

فتح کرد و اسیران مسلمان را از چنگال ستمگران رومی رهایی بخشید.

(ابن کثیر، تاریخ البدایه والنهایه: ۸۴/۱۱-۸۵)

بلاذری در فتوح البلدان ماجرای مشابهی را این‌گونه نقل کرده است: جمعی از تجار مسلمان سوار بر کشتی‌ای عازم هند بودند که در بندر دبیبل سند، مورد حمله راهزنانی از قوم «مید» قرار گرفته و اسیر شدند و تمام داراییشان به تاراج رفت. از میان اسیران زنی از قبیله یربوع فریاد برآورد: «یا حجاج! یا حجاج!» این خبر به حجاج بن یوسف در عراق رسید و وی بلافاصله سفیری را به سوی داهر، حاکم سند، فرستاد و از او خواست که در اسرع وقت جهت آزادی اسیران اقدام کند؛ اما وی پاسخ داد که اسیران در بند عده‌ای راهزن هستند که مقابله با آنها از عهده وی خارج است. حجاج با اطلاع از این پاسخ، ابتدا لشکری را به فرماندهی «عبیدالله بن نیهان» به سوی سند گسیل داشت و چون خبر کشته شدن او رسید، لشکر دیگری را به فرماندهی «بدیل بن طهفه» فرستاد و چون او نیز کشته شد، سرانجام لشکر جزاری را به فرماندهی دلیرمردی از طائفة ثقیف به نام «محمد بن قاسم» به طرف سند اعزام کرد. محمد بن قاسم که جوانی ۲۱ ساله بود با شهامتی بی‌نظیر وارد سرزمین سند شد و آن را فتح کرد.

تاریخ نظایر بسیاری از این قبیل

غیرت یکی از بزرگ‌ترین موهبت‌های الهی و از والاترین خصلت‌های انسانی و اخلاقی است که زندگی انسان را سرشار از عزت و کرامت می‌گرداند و جامعه بشری را در مقابل ظلم و بی‌عدالتی به جنبش وامی‌دارد.

در سال ۲۲۳ هجری در دوران حکومت معتصم عباسی، پادشاه روم شرقی به سرحدات اسلامی حمله کرد و در اقدامی وحشیانه، اهالی مسلمان شهرهای «مَلطَیْه» و «زَبَطْرَه» (از شهرهای ترکیه فعلی) را از دم تیغ گذراند و چند هزار نفر از آنان، از جمله شمار زیادی از زنان مسلمان را اسیر کرد. در آن میان زن مسلمانی فریاد برآورد: «وامعتصماه! وامعتصماه! معتصم به دادم برس! معتصم به دادم برس!» این خبر در حالی به معتصم رسید که وی در دارالخلافة‌اش در بغداد بر تخت نشسته بود. معتصم با شنیدن این فریاد استغاثه و طلب کمک، لیبیک‌لیبیک‌گویان بی‌درنگ از جایش برخاست و سخت بی‌قرار و پریشان شد و فرمان بسیج عمومی برای جنگ با دشمن رومی را صادر کرد. آن‌گاه شخصاً در رأس لشکری جزّار و بی‌سابقه، به روم شرقی حمله کرد و در نبردی سرنوشت‌ساز با پادشاه روم، سپاه وی را درهم شکست و هزاران نفر را از دم تیغ گذراند. سپس شهر عموریّه را که یکی از مهم‌ترین شهرهای روم شرقی و هم‌پایه قسطنطنیه بود،

دینی به طور کلی مدفون شود و احساس مسئولیت بمیرد، و اجازه ندهند قداست و کرامت انسانی پایمال گردد و طاغوتیان و متجاوزان بیش از این بر گرده مظلومان برقصند و روزبه روز دلیرتر و جسورتر شوند. ■

پسندیده بود. گرچه مردم دنیا دیدند که چگونه کماندوهای صهیونیست به دستور دولت و ارتش رژیم اشغالگر اسرائیل به کاروان امدادرسانی «ناوگان آزادی» نیز حمله کردند و در عرشه کشتی‌ها دست به کشتاری فجیع زدند،

سپس به بازداشت دیگر امدادگران و مصادره کمک‌ها اقدام کردند.

مردم فلسطین و غزه از مدعیان دروغین حقوق بشر و از دشمنان اسلام انتظاری ندارند ولی همواره منتظر حمایت و یاری اهل ایمان و حق‌طلبان هستند: «إن استنصروکم فی الدین فعلیکم النصر» [انفال: ۷۲]؛ اگر از شما در [کار] دین یاری خواستند، بر شماست که [آنان را] یاری کنید.

این شرایط می‌طلبد که مصلحان و احیاگران بپاخیزند و توده‌ها را بیدار کنند؛ جوانان غیور به خود آیند و دست از غفلت و تأثیرپذیری از بیگانگان بردارند و هوشیارانه گام بردارند؛ دلسوزان جهان اسلام به یاری مظلومان بشتابند و نگذارند غیرت

در برابر چشمان ده‌ها حاکم مسلمان و صدها وزیر و احزاب اسلامی و ملت‌های مسلمان، مردم بی‌دفاع در فلسطین، عراق، افغانستان و ... به خاک و خون می‌غلطند و صدا و تصویر آنان از طریق رسانه‌ها پخش می‌شود، اما کمتر کسی بی‌خواب و بی‌قرار می‌شود، و دردناک‌تر این‌که با گذشت زمان این جنایات عادی تلقی می‌گردد، و همین بی‌تفاوتی، دشمنان اسلام را دلیرتر و بی‌باک‌تر کرده است.

جهانیان شاهداند که مردم مظلوم فلسطین در غزه پس از مقاومت دلیرانه در جنگ ویرانگر و ۲۲ روزه غزه، نزدیک به دو سال است که توسط دولت متجاوز و بی‌وجدان صهیونیستی در محاصره‌ای همه‌جانبه قرار دارند و همه راه‌های زمینی، دریایی و هوایی برای دستیابی آنان به مواد غذایی و دارویی، تجهیزات پزشکی و مصالح ساختمانی و ... بسته است و دولت‌ها و سازمان‌های مدعی حقوق بشر قدمی برای شکستن این محاصره ضدبشری بر نمی‌دارند.

در چنین وضع اسفباری، اقدام سازمان‌های مردمی و خیریه ترکیه در سازمان‌دهی «ناوگان آزادی» و ارسال کمک‌های بشردوستانه به غزه که مورد حمایت عملی دولت و مجلس اسلام‌خواه ترکیه و نخست‌وزیر آن، رجب طیب اردوغان، قرار گرفت، اقدامی بزرگ و